

Invloed van fungiciden en grootte van de moederplanten op de uitval bij de moederplanten.

Aantal uitgevallen moederplanten van kloon A op:

Behandeling	6/10			13/10			21/10			28/10			totaal		
	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III
Dexon 20 g	1	30	55	9	47	55	55	71	97	14	12	10	79	160	232
Benlate 5 g	—	2	11	3	11	11	13	68	74	64	76	127	80	157	240
Benlate 5 g + Dexon 5 g	—	3	18	5	16	18	17	48	93	58	89	123	80	151	253
TMTD 30 ml + Fytostrep 60 ml	2	15	38	10	29	38	36	60	112	32	49	70	80	153	264
Controle	2	14	38	12	26	38	34	96	124	31	19	26	79	155	239

Uit de cijfers blijkt duidelijk dat er sneller en meer uitval optreedt naarmate de moederplanten kleiner zijn. De ongedeelde moederplanten worden minder snel door schimmels aangetast. De wonden, ontstaan bij het delen van de moederplanten, zijn gunstig voor schimmelaantasting.

Ook blijkt duidelijk dat behandeling met specifieke fungiciden, zoals Dexon dat uitsluitend tegen *Phytophthora* en *Pythium* werkzaam is, averechts werkt. Er treedt zelfs sneller uitval op dan bij de onbehandelde planten. Het gunstigst is een behandeling met Benlate, zoals ook blijkt uit de volgende tabel, waarin is opgenomen hoeveel stekken gesneden konden worden bij de verschillende behandelingen.

Bestrijding van schimmels bij moederplanten bij de vegetatieve vermeerdering en de invloed op de hoeveelheid verkregen stekken.

Behandeling	Aantal verkregen stekken bij:				
	Kloon A			gem.	Kloon B
	I	II	III		
Benlate 5 g	812	679	746	746	434
Benlate 10 g	—	—	—	—	546
Dexon 10 g	—	—	—	—	344
Dexon 20 g	682	554	500	578	—
AAterra 5 g	—	—	—	—	501
Benlate 5 g + Dexon 5 g	750	637	743	710	538
Benlate 5 g + AAterra 5 g	—	—	—	—	537
TMTD 30 ml + Fytostrep 60 ml	631	618	657	635	465
Controle	697	611	552	620	470

Een behandeling met Dexon of met TMTD + Fytostrep heeft een negatieve invloed op de stekproductie. Door het toedienen van deze min of meer selectieve middelen worden slechts bepaalde schimmels gedood. Door de verstoring van het natuurlijk evenwicht krijgen andere schimmels meer ontwikkelingskansen, hetgeen resulteert in meer uitval en uiteindelijk minder stekken. Een behandeling met Benlate beperkt de uitval en geeft een hogere stekproductie.

*Ir. H. Rattink
M. P. Beuzenberg*

BEMESTING VAN GERBERA

Over de specifieke bemestingsbehoefte van de gerbera is nog onvoldoende bekend. Op 28-4-1971 werd daarom een proef met zes N- en 2 K-trappen bij twee klonen ingezet. De stikstoftrappen waren: 0,056, 0,112, 0,168, 0,224, 0,280 en 0,336 g N/emmer/week; de kalitrappen waren: 0,019 en 0,225 g K20/emmer/week. De volgende resultaten hebben betrekking op de periode van 28-4-71 tot 20-10-71.

Aantal geoogste bloemen per plant bij 'Wit'.

K-trappen	N-trappen						gem.
	1	2	3	4	5	6	
1	3,8	6,8	9,0	5,3	7,1	9,0	6,8
2	3,6	5,8	7,6	7,8	7,6	8,5	6,8
gem.	3,7	6,3	8,3	6,6	7,4	8,8	

Aantal geoogste bloemen per plant bij 'Geel'.

K-trappen	N-trappen						gem.
	1	2	3	4	5	6	
1	4,3	5,5	8,0	6,6	7,5	7,8	6,6
2	4,0	7,1	9,0	11,5	10,3	11,1	8,8
gem.	4,2	6,3	8,5	8,6	8,9	9,5	

Een storende factor bij 'Wit' was de aanwezigheid van *Fusarium*. Stikstof had een gunstig effect op de bloemopbrengst van beide klonen. Kalium had alleen een gunstig effect op de bloemopbrengst bij 'Geel'. Een wisselwerking van N en K kwam ook bij deze kloon naar voren in die zin, dat kalium het stikstofeffect versterkte. De bladeren van de planten bij de laagste K-trap waren aan de randen afgestorven, bij 'Geel' sterker dan bij 'Wit'.

Vers gewicht in g per bloem bij 'Wit'.

K-trappen	N-trappen						gem.
	1	2	3	4	5	6	
1	19,7	19,0	19,4	22,4	21,8	19,2	20,3
2	22,2	26,2	26,5	25,0	24,3	26,1	25,1
gem.	21,0	22,6	23,0	23,7	23,1	22,7	

Vers gewicht in g per bloem bij 'Geel'.

K-trappen	N-trappen						gem.
	1	2	3	4	5	6	
1	27,0	27,2	24,7	25,4	23,3	21,7	24,9
2	30,3	35,7	34,0	32,9	32,1	29,8	32,5
gem.	28,7	31,5	29,4	29,2	27,7	25,8	

Het verse bloemgewicht werd door stikstof in het lagere traject verhoogd, in het hogere traject verlaagd. Het optimum lag bij 'Wit' ongeveer bij de 4e trap, bij 'Geel' bij de 2e trap.

Bij beide klonen kwam een duidelijk gunstig K-effect op het verse bloemgewicht naar voren.

Vermeld moet worden, dat bij 'Geel' de bloemen zonder uitzondering abnormaal kort en dubbelstelig waren, een verschijnsel dat in dit geval hoogstwaarschijnlijk genetisch bepaald was. In verband hiermede en in verband met het optreden van *Fusarium* bij de planten van 'Wit' werd de proef op 20-10-71 afgebroken. Op 27-10-71 werd een proef volgens dezelfde opzet met de klonen 'Mandarine' (oranje) en 'Lemon Queen' (geel) ingezet.

*Dr. Ir. R. Arnold Bik
N. A. Straver*